

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

w sprawie **D. J.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 23 lipca 2026 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu
z dnia 26 czerwca 2025 r., sygn. akt II K 317/25

**1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w
Tarnobrzegu do ponownego rozpoznania;**

2. wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

[J.J.]

Marek Pietruszyński

Waldemar Płóciennik

Dariusz Świecki

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu wyrokiem nakazowym z dnia 26 czerwca 2025 r., sygn. akt II K 317/25, uznał D. J. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to na mocy art. 178a § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po 20 zł każda. Nadto, orzekł wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, na poczet którego zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy, i świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, a także orzekł o kosztach sądowych.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 26 listopada 2025 r.

Kasację od prawomocnego wyroku nakazowego wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść D. J.. Skarżący zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 37a § 1 k.k., polegające na wymierzeniu oskarżonemu wyrokiem nakazowym za przypisane mu przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k., kary grzywny w wysokości 120 stawek dziennych, przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł, podczas gdy stosownie do brzmienia wskazanego powyżej art. 37a § 1 k.k. wymierzona kara grzywny nie mogła być niższa niż 150 stawek dziennych.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Tarnobrzegu w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja ta jest w całości oczywiście zasadna i dlatego mogła zostać uwzględniona na posiedzeniu, o jakim mowa w art. 535 § 5 k.p.k.

Słusznie podnosi bowiem skarżący, że w realiach sprawy zastosowanie art. 37a § 1 k.k. było dopuszczalne, to jednak orzekając na podstawie tego przepisu karę grzywny, Sąd Rejonowy był uprawniony wyłącznie do określenia jej wymiaru co najmniej na 150 stawek dziennych. Wymierzając zatem karę 120 stawek dziennych grzywny naruszył wskazany przepis prawa materialnego. Uchybienie to miało przy tym charakter rażący i w sposób istotny wpłynęło na treść prawomocnego wyroku nakazowego, gdyż w jego wyniku D. J. wymierzono mniejszą liczbę stawek

dziennych grzywny niż winno to nastąpić w sytuacji prawidłowego zastosowania przepisów prawa materialnego.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazał sprawę w tym tylko zakresie Sądowi Rejonowemu w Tarnobrzegu do ponownego rozpoznania. W postępowaniu ponownym Sąd ten uwzględni powyższe zapatrywania.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w wyroku.

[J.J.]

[r.g.]

Marek Pietruszyński

Waldemar Płóciennik

Dariusz Świecki